

Derek Prince: A varázslás

Az angol nyelv általában három szót használ a sátáni erők különböző megnyilvánulásainak a leírására: varázslás, jövendőmondás és boszorkányság.

A varázslás alapvetően az uralkodás ereje.

Az az erő, amely rabul ejt, amely ellenőrzés alatt tart, s személyes uralkodáson keresztül valósul meg. S hadd mondjam meg rögtön az elején, hogy soha nem Isten akarata, hogy egy személy elnyomja a másikat. Minden ilyen esetben a mögötte lévő erő gonosz! Soha nem Isten akarata, hogy a férj uralkodjék a feleségén, a feleség a férjén, a szülők a gyermekeken vagy a szolgáló testvérek a gyülekezeten. Ahányszor ez megtörténik, a mögötte lévő erő mindig gonosz! Nagyon gyakran valóságos varázslás. Nincs mód ezúttal különösebb részletezésre, de a szellemi egészen más, mint a lelki.

A (hús)testi vagy lelki ember nem tudja felfogni Isten Szellemének dolgait.

Jakab 3,14-15: *„Ha pedig keserű irigység és viszály van szívetekben, ne hogy dicsekedjete és hazudjatok az igazság ellen, ez nem fölülről jövő bölcsesség, hanem földönlevő, a lélekből fakadó démoni”*. Tehát ez „lecsúszás” a földi szintre, majd onnan a lelki szintre, végül az utolsó fokozat: a démoni. S amikor valaki elhatározza, hogy a saját akarateréjével rávesz egy másik embert valamire, akkor lelki erőt használ, s ezzel könnyen megnyitja magát a démoni erőknek.

Azt kell mondanom, hogy sok ima lelki. Az ima nem eszköze annak, hogy rávegyük Istent arra, amit akarunk. Amely ima ilyen alapra épül, az lelki. Annak sem eszköze az ima, hogy másokkal végeztessük el azt, amire vágyunk. A motiváció ebben az esetben is lelki, vagyis ezek olyan imák, amelyekben nincs Isten Szellemének a vezetése. Ellenkezőleg, lenyomó erő van bennük: lelki, földi, ördögi. Amikor egy személy (rendszerint nő) szellemi helyett csak lelki, és elhatározza, hogy másokat a maga uralkodása alá von, akkor varázsol.

Kétféle varázsló van: az egyik tudja, hogy az, és az is akar lenni; ő a Sátán erejét használja. Sok ilyet láttam Új-Zélandon (néhányan meg is szabadultak). A másik bizonyos szempontból veszélyesebb, mert ő maga sem tudja, hogy varázsló, s nem tudják róla mások sem. A múltkoriban valaki megkérdezte tőlem: „Vannak-e pünkösdi varázslónők?” „Igen – válaszoltam neki –, sőt vannak karizmatikus varázslónők is. Mi a különbség? Az, hogy a pünkösdi varázslónők a pünkösdi gyülekezetekben próbálják irányítani a pásztor és a gyülekezetet, a karizmatikus varázslónők, pedig otthoni imakörökben uralkodnak, és általában a férjük is ott van.” Néhány pillanatig hallgatott, majd azt mondta: „Akkor most már tudom, hogy az a személy, aki nálunk van, karizmatikus varázslónő.” Ez talán furcsának tűnik, de én a legalapvetőbb élményről beszélek, amit megtapasztaltam. Néhány példát is elmondok. Egyszer egy összejövetelen tartottam előadást, és Isten megnyitotta a szememet egy olyan dologban, amiről nem prédikáltam még. Arról kezdtem el beszélni, hogy mennyi asszony uralkodik a férjén, a családján – tulajdonképpen akaratán kívül. Megpróbál mindenkit az uralma alá hajtani. Rámutattam, hogy az ilyen otthonokban a férfi nem tudja elfoglalni azt a helyét, amit Istentől kapott. Lehet sikeres az üzleti életben, a munkahelyén, de soha nem lesz teljesen kifejtett szellemi ember, mégpedig azért nem, mert állandó nyomás alatt él otthon, s ez a feleségétől jön. A benne lévő varázslástól. Rámutattam, hogy ez általában lázadást okoz a gyermekekben, s széttöri az otthont.

A varázslás a világon az első számú romboló erő

Az Egyesült Államokban több ilyen varázslás történik, mint bárhol a világon. Itt a válások és a szétesett családok száma egyenes arányban van a varázslás erejével. Ennek a tanításnak a végén egy nő, akit ismertem, akinek férje és gyermekei vannak, és mindnyájan Szent Szellemmel betöltekezett keresztények, odajött hozzám, és azt mondta: „Most láttam meg először, mi van bennem! Prince testvér, engem írtál le! Én pünkösdi varázslónő vagyok. Imádkoznál értem? Az egész családom meg van keresztelkedve Szent Szellemmel, de nincs békesség az otthonunkban.” Elkezdtem imádkozni érte, s elcsodálkoztam a sátáni erők megnyilvánulásán ebben az asszonyban. A kezét a hátgerincére tette, valami fájdalom volt ott, ami nem akarta elhagyni a testét. Dicsőség az Úrnak, hogy a végén mégis megszabadult! Ekkor Isten megnyitotta a szememet.

Említhetek egy másik példát is. Körülbelül öt évvel ezelőtt egy barátom, aki evangélista, segítségért fordult hozzám, s beszélgetésre kért. Először ebédeltünk, aztán felmentünk a szállodai szobájába, ahol elmesélte családjá és saját szellemi problémáit. Majd kérte a véleményemet. „Testvérem – mondtam –, csak egy információ–forrásom van, a Biblia, s ha ez nem megbízható, akkor az egész diagnózisom sem az. De amit elmondtál, abból azt látom, hogy édesanyád varázslónő.” „Ezt mondja a feleségem is! Az anyja jó pünkösdi hívő, egy gyülekezet tagja, szólt nyelveken. Imádkoznál értem?” „Igen” – feleltem. Rátettem a kezemet, és imádkoztam. Körülbelül húsz percen keresztül valami nyúlós anyagot öklendezett ki magából. Mikor befejeződött, megjegyezte: „Ez nagyon furcsa és figyelemre méltó. Ebédre csirkét ettem, de ami eltávozott belőlem, az egészen más dolog. És nem a gyomromból jött.” Majd arról kérdezett: mit tegyenek a lányukkal, aki teljesen ellenőrizhetetlen és nevelhetetlen. Estéknként eljár otthonról, csavarog, férfiakkal ismerkedik, és így tovább. „Azt tanácsolom, hogy böjtölj és imádkozz! S amikor igazán érzed Isten erejét, akkor fogj egy ruhadarabot, amit a lányod a leggyakrabban hord, tedd rá a kezedet és dorgáld meg a Sátáni erőt.” Egy évvel később találkoztunk. „Hogy van a lányod?” - kérdeztem tőle. „Megtettem, amit tanácsoltál, mondta boldogan. Imádkoztam és böjtöltem, s aztán volt egy ruhadarab, amit a lányom nagyon szeretett hordani, rátettem a kezemet, és megdorgáltam az ellenséget. Később felvette, és – hogy most egy kicsit rövidebbre fogjam – nagyon rendes, jóra való lány lett, minden tantárgyból jeles az eredménye.” „De nem ez az egésznek a vége – folytatta –, mert egy nap eljött hozzánk anyám, és olyasmit tett, amit aligha lehetett elvárni tőle: a feleségemnek akart segíteni mosni. S akár hiszed, akár nem, amióta anyám kimosta a többi között ezt a ruhadarabot is, már ő sem volt ugyanaz a személy.” Néhány részlettel egészíteném ki ezt a történetet, hogy érthetőbb legyen. Ismerősöm anyja pünkösdi varázslónő volt, s az ő hatása alatt csaknem tönkrement az egész család. Nagyon gyakori, hogy az ilyen nőnek van egy kedvenc unokája, aki varázslásának tárgya lesz. S ez sajnos szörnyű a gyermek számára.

A teljes evangéliumi üzletemberek egyik találkozásán St. Luisban volt egy dél-kaliforniai család: apa, anya, vő, leány és a kisfiúk. Valójában az volt a céljuk, hogy összehozzanak a vővel, mert sok problémája volt a feleségével is. Ahogy ott ültem, és hallgattam őt, megláttam: az anyós (annak látszatával, hogy ő szellemi) az egész családot uralta. S azok a családtagok, akik nem tudtak kikerülni a befolyása alól, tönkrementek. A lányának sajnos a legkisebb képessége sem volt meg arra, hogy kiszabadítsa magát az anyja uralma alól, az unokát pedig nehezen nevelhetőnek minősítették. Mindezek mögött tehát az anya, illetve a nagyanya konok, uralkodó befolyása volt. Ezt az asszonynak nagyon őszintén meg is mondtam: „Varázslónő vagy. Nem vetted észre, s tönkretetted a családot, az otthonodat.” A férje nagyon sikeres üzletember volt, de két helyen kudarcot vallott: otthon és a gyülekezetben. Mert a felesége befolyása nem engedte ezt az embert, hogy kibontakozzon szellemileg. A fiatal pár elfogadta, amit mondtam, a férj is. Az egyedüli, aki – amikor közöltem vele is ezt a tényt – fel volt háborodva, a nagymama volt. Végül a fiatalok megkérdezték tőlem: „Úgy gondolod, jó lenne, ha külön élnénk tőle, és kikerülnénk a befolyása alól?” „Meggyőződésem, hogy ezt kell tennetek! Az Ige azt mondja, hogy az ember elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez. Ha két fiatal összeházasodik, a szülőnek semmiféle beleszólása nincs már azok életébe.” Így aztán a szülők egyedül tértek haza, a fiatal pár is külön utazott el. Nagyon figyelemre méltó, amit ez a fiatal ember egy évvel később nekem levélben írt (én addigra már el is felejtettem az egészet). Vázlatosan ismertette, mi történt velük azóta, amióta egyedül élnek. Minden dologban jobbra fordult a család sorsa. A kisfiút nem sorolják már a problémás gyerekek közé, a fiatal anya érett, erős bizonyágtevő, szellemi keresztény lett, ő – a férj – pedig szolgálatot kezdett el az Úrban, és megalapozta magát abban. S mindez kilenc hónap alatt történt, miután megszabadultak a rossz befolyástól. Nagyon sok hasonló eset van az Egyesült Államokban. Egyiket a másik után hallom, s tudom, hogy az ilyen családban élő férfi sosem lehet azzá, amire Isten kirendelte: sem az otthonában, sem Isten gyülekezetében. Lehet sikeres bármilyen területen, de otthon nem tudja magát megérinteni, sem azt megérteni, hogy miért van elnyomva, és miért képtelen fejlődni. Személyes meggyőződésem, hogy ez ma a legfenyegetőbb probléma az Egyesült Államokban. S azt hiszem, hogy ennek a problémának a megoldása lenne a legnagyobb forradalom is.

Az USA alapvetően nők által irányított nemzet (Magyarország is! – megj.)

Sokfelé utaztam, de sehol máshol nem tapasztaltam a nők ilyen nagymértékű uralkodását. A nemzeti tőke 80%-a a nők kezében van, és a gyülekezetekben 10:1 az aktívan tevékenykedő nők–férfiak

aránya. A gyülekezet és az otthon, a két fő szellemi terület, legnagyobb részt a nők kezében van. Nem mondom, hogy ezek az asszonyok valamennyien varázslónők, de állítom, hogy ebben a nemzetben a varázslás ereje a férfiakat lent tartja, a nőket pedig olyan helyzetbe emeli, amelyhez nincs meg a képességük, és amelyre Isten nem rendelte őket. Ezen felül azt is hiszem, hogy a varázslás a legelső politikai, nemzeti veszély. Én csak látogatóként költöztem az USA-ba – és megköszönöm az állampolgárságot! – nincs személyes közöm az amerikai történelemhez, de a legutóbbi időben megismertem annak néhány részletét, s úgy látom, hogy két nagy áramlat alakítja.

Az egyik Isten igazsága, olyan mértékben, ahogyan Izráelen kívül egyetlen nemzetet sem befolyásolt.

A másik a Sátán ellentámadása. Ez a kettő egymással harcban áll. S a nemzet sorsát az határozza meg, hogy e két ellentmondásos erő harcának mi lesz a kimenetele. Minden amerikai tudja, hogy 1850. óta az elnökök közül sokan nagyon furcsa és tragikus körülmények között haltak meg. Az első Abraham Lincoln volt. Nagyon csodálom őt, és tudom, hogy keresztény volt. Egyik könyvemben – melynek címe „Történelemformálás ima és böjt által” – írtam Abraham Lincolnról, aki az egész nemzetet imára és böjtre hívta fel, s kiáltványában csodálatraméltóan írt például arról, hogy egyedül az a nemzet sikeres, amelynek Isten az Ura. Ugyanebben a könyvben több olyan vezető, orvos, ügyvéd példáját is említettem, akik a „megalázkodás napjaiban” imádkoztak és böjtöltek a nemzetért. (Washington is olyan személy volt, aki hitt az ima és a böjt erejében. Voltak időszakok, például 1773-ban is, amikor napokat töltött imában és böjtben.) De Abraham Lincoln felesége mélyen belemerült az okkultizmusba, rávette férjét, hogy engedélyezze szeánszok rendezését a Fehér Házban. Lincoln ugyan nem vett részt aktívan ezekben, de jelen volt. Mélységes meggyőződésem, hogy ennek rendkívüli kihatásai voltak az akkori amerikai történelemre, és annak további alakulására. Ezzel átok alá került a Fehér Ház, s a mai napig átok alatt van. Valószínűleg a keresztények rendkívüli imájára van szükség ahhoz, hogy ez az átok megtörjön. Ami keveset tudok az USA történelméről, annak alapján úgy látom, hogy hatalmas konfliktus van a két erő között: a világosság és a sötétség erői között. Lezárva ezt a részt, szeretnék nektek röviden képet adni a varázslásról magából az Igéből.

Az Újszövetségből

Apostolok Cselekedetei 8,5-7 „Fülöp Szamária városába ment alá, és azoknak hirdette a Krisztust. A tömeg egy indulattal figyelt azokra a dolgokra, melyeket Fülöp mondott, hallgatták szavát, és szemlélték a jeleket, melyeket tett. Sokakból, akikben tisztátalan szellemek voltak, azok hangos kiáltással mentek ki, sok szélütött és sánta meggyógyult.”

Álljunk meg itt egy pillanatra! Egy kis kommentárt fűzök hozzá azok számára, akik kételkednek. Don Basham pünkösdi prédikátor barátom és én elmentünk valahová (nem az USA-ban), ahol egyik este Don Basham vezette a szabadító szolgálatot. Nos, egy pünkösdi barátunk nagyon felháborodott, és megkérdezte, hol szerepel az Újszövetségben ilyen fajta szolgálat? Don Basham – nagyon finom és szelíd ember – azt mondta neki: „Hát mi van leírva az Apostolok Cselekedetei 8-ban? A tisztátalan szellemek nagy hangon kiáltva kimentek, a sánták és a bénák meggyógyultak... Itt is pontosan ez történt.” Kedves pünkösdi testvérünket nem elégítette ki a válasz, és tovább háborgott. A terem végében azonban ült egy anglikán teológiai rektor, aki az összejövetel után odajött hozzánk, s azt mondta a pünkösdi prédikátorról: „Hát nem furcsa, hogy itt a szeme előtt történik, és mégsem hiszi?!” Elcsodálkoztam, hogy ez a rektor jobban megértette a történeteket, mint a pünkösdi prédikátor, aki bizonyára csak az olyan típusú istentiszteletet tartja igeinek, amelyet ő ismer. Himnusz, bevezetés, bizonyágtevés, üzenet stb. és befejezésül egy áldásmondás. Jól elfogadott menetrend. Azt gondoltam magamban: „Vajon hol van az Újszövetségben ilyenféle istentisztelet?” Válaszom az, hogy sehol! Ezzel nem azt mondom, hogy ez rossz, mindössze azt, hogy nevetséges erőltetni, mint az istentisztelet egyetlen lehetséges módját. De sajnos így van ez sokhelyütt. Ne ragaszkodjunk ahhoz, hogy ez az egyedüli, elfogadható istentiszteleti forma. De térjünk vissza Filephez.

ApCsel 8,8-9 „Úgyhogy nagy öröm támadt abban a városban. Egy Simon nevű férfi már korábban ott tartózkodott a városban, s mint mágus, varázslást folytatott, annyira, hogy a samáriai nemzet magán kívül volt a csodálattól. Simon magát valami nagynak mondotta”

Biztos jele a Sátán szolgájának az, hogy magát nagy személynek állítja. Az egész város az uralma alá került a varázslás ereje által, s mindaddig a kötelékében volt, amíg nem jött Filep, és nem prédikálta Krisztust, s nem vezette a szabadítás szolgálatát. S miért volt ilyen hatalmas megnyilvánulása a

jeleknek? Mert a varázslás ereje is olyan nagy volt. Minden esetben, amikor a varázslás ereje nagy, a szabadító szolgálat alatt hatalmas megnyilvánulások kísérik az Isten királysága s a Sátán királysága közötti erők ütközetét.

Nyolc évig voltam Afrikában, Indiában születtem, s jártam Új-Zélandon és Ausztráliában is. Sokfelé utaztam, s nem ismerek egyetlen helyet sem a világon, ahol nagyobb lenne a varázslás ereje, mint az Egyesült Államokban. Afrikában sokkal kisebb mértékű. Ezért nagyon fontos a szabadítás szolgálata, de emiatt van nagy konfliktus is, amikor a szabadulás megtörténik, úgy, mint Samáriában. S olvashatjuk Simonról, hogy amikor látta Isten erejét így megnyilatkozni, akkor azt mondta, hogy ő is akar abból, és azt fogja követni. Hitt és megkeresztelkedett. Majd jött Péter és János, az emberek megkapták a Szent Szellemet. S amikor Simon látta, hogy az apostolok kézrátétele által adatik a Szent Szellem, pénzt ajánlott fel az apostoloknak, mondván: adjátok nekem az erőt. Látnunk kell, ha Simon a mai modern gyülekezetekben lenne, akkor 10 centet sem ajánlana föl. Természetesen rosszul számított, de volt ott valami, ami pénzt ért volna a számára az ő gondolkodásmódja szerint. S vegyük észre, amit Péter mondott neki:

Ap.Csel.8,20-24 „Péter azonban ezt mondta neki: *“Vesszen el ezüstöd veled együtt azért, hogy azt gondoltad, hogy az Isten ajándékát pénzen meg lehet szerezni. Nincs neked részed, sem örök juttatásod ebben a dologban, hiszen szíved nem egyenes az Istennel szemben.”*

Ez az ember megkeresztelkedett, hitt, s mégsem volt igaz a szíve Isten előtt! Péter így folytatta: *„Térj hát más felismerésre, fordulj el ettől a gonoszságtól, és könyörögj az Úrhoz, hátha elengedi majd neked szíved gonosz szándékát. Mert úgy látom, hogy keserű epébe és a hamisság bilincsébe jutottál bele.”* *“Könyörögjetelek érttem az Úrhoz – szólt erre Simon –, hogy abból, amit mondottatok, semmi rám ne szálljon.”*

Tudjátok miért tipikus? Mert aki mélyen benne van az okkultizmusban, annak nagyon nehéz az igazi, teljes megfordulás, megtérés. Továbbra is a romlott, régi úton akar haladni, s nem érzi a bűnbánat igazi jelentőségét. Ezért mondta Simon mágus: ti imádkozzatok! Sokszor mondják nekem az emberek: Prince testvér, imádkozz a szabadulásomért! Nem azt mondom, hogy akik okkultizmussal foglalkoztak, azok nem szabadulhatnak meg, de sokszor nagyon nehéz mindazoknak a dolgoknak a teljes megtagadása, amiben benne voltak. Ezek után olvassuk el az ApCsel 13-at. Pál és Barnabás első missziós útjukon vannak.

Ap.Csel.13,6-12 „Mikor az egész sziget bejárása után Páfuszba érkeztek, egy emberre bukkantak ott, aki mágus, hamis próféta volt, s neve Bárjézu volt. Ez a férfi egy mély belátású férfiúnak, Szergiusz Paulusz helytartónak udvarában tartózkodott, ki Barnabást és Sauld magához hívatta, és azon volt, hogy Isten igéjét hallgathassa.”

Az okkultizmus híveinek jellemzője az is, hogy igyekeznek közelebb jutni a politikai hatalomhoz és tekintélyhez, így gyakorolva saját hatalmukat. Nos, „Elimász, a mágus azonban ellenállt nekik – így értelmezik tudniillik a nevét –, és igyekezett a helytartót a hittől elfordítani.” Figyeljétek meg:

Az okkultizmus

Mindig azt igyekszik megakadályozni, hogy az igazság prédikáltassék. Igyekszik hátráltatni azt, és elfordítani az embereket az igazságtól. Nagyon sokan jönnek, és azt mondják: „Prince testvér, nem tudom mi az oka, de nem vagyok képes olvasni a Bibliát. Valahányszor leülök, mintha jönne valami, és attól kezdve nem értem meg az Igét.” Ilyenkor a háttér majdnem kivétel nélkül az okkultizmussal kapcsolatos.

Don Basham könyvében, amelynek a címe: „Szabadíts meg a gonosztól”, van egy történet egy személyről. Mind a ketten szolgáltunk feléje, mert fokozatos volt a szabadulása. Vasárnapi iskolákban is prédikált, de igazán mégsem tudta olvasni a Bibliát; évekig nem tudta élvezni. Egy nap Don Basham egy szállodában prédikált, s a szolgálat közepén valami olyan történt ennek az asszonynak az elméjében, mint egy villanás, s azt mondta: „Asztaltáncoltatás, asztaltáncoltatás...” Nem tudott a helyén maradni. Felkelt, kirohant a mosdóba, és kihányt valamit, ami már majdnem megfojtotta. Abban a pillanatban szabadult meg az asztaltáncoltatás kötelékéből, amelybe még az édesapja!!!! vitte

bele. Attól kezdve már könnyen tudta szeretni a férjét, gyermekeit, tudott örvendezni a megváltásban, s tudta élvezni a Bibliát is. Az akadályt elmozdították. Az okkultizmus mindig akadályt állít a keresztény élet élvezésébe. Például az emberek együtt vannak, imádják Istent, s mikor már majdnem megérintik őt, hirtelen valami korlát keletkezik. Sokan mások is úgy vélekednek, hogy ez az okkultizmussal van összefüggésben. Emlékszem egy katolikus háttérű emberre. Egyszer odajött hozzám (tanult, művelt személy), beszélgettem vele, s megkérdeztem: „Meg vagy keresztelve Szent Szellemmel?” „Igen, de...” Már tudom, mit jelent ez. Az „igen, de...” azt jelenti, hogy nem szól nyelveken. „Szeretnéd, hogy szólj nyelveken?” – kérdeztem. „Igen – válaszolta –, de valahogyan nem tudom megtenni.” „Nem voltál jósnőnél?” – faggattam tovább. „De voltam, 15 éves koromban, de az csak tréfa volt! Nem gondoltam komolyan.” „De mégis elmentél – mondtam. S megtagadtad már?” „Nyíltan nem.” Akkor elmondattam vele a megtagadás imáját, s a végén, ahogy elváltotta magát ettől a büntől, rátettem a kezemet és ő folyékonyan beszélni kezdett egy ismeretlen nyelven. Az akadályt elmozdítottuk. Ilyen sötét, láthatatlan erők hátráltatják sok ember életében a Biblia tanulmányozását, az imaéletet és még sok mindent. Elimás az evangélium prédikátorai és a hatalmat gyakorló tisztartó közé állt. Dicsőség Istennek azért, ami történt: „*Saul erre, aki Pál is, Szent Szellemmel megtelve, rászögezte szemét*” – vegyék észre a Szent Szellem hűségét, ahogy a konfliktus pillanatában feltöltötte Pált erővel a helyzet megoldásához! – azt mondta a mágusnak, annak az okkultista hamis prófétának (s most figyeljétek meg Isten Igéjének nyelvezetét, mennyire erős!): „*és így szólt: Óh, te mindenfajta ármánnyal és minden könnyelműséggel megtöltött ember, a vádlónak fia, mindenféle igazságosságnak ellensége...*”

Nagyon erőteljes nyelv, de igaz minden ilyen személyre. Tele vannak álnoksággal és minden gonoszossággal, az ördög gyermekei, és minden igazságnak ellenségei. Én nem szeretnék ebbe a kategóriába tartozni! Ezután azt mondja Pál: „*nem hagyod abba, hogy az Úr egyenes útjait elforgasd? Lásd, most rád súlyosodik az Úr keze: Vak leszel, és egy ideig nem látod a napot.*” Azonnal köd és sötétség borult rá, és keringve vezetőket keresett. Ekkor a helytartó, mert látta, hogy mi történt, hitt, megdöbentette őt az Úrnak tanítása. Tehát a tisztartó elcsodálkozva hitt a páli tanításoknak. Ilyen körülmények között más is hitt volna! Szükség van sok ilyen tanításra!

Ap.Csel.16,16 Pál és Silás Filippiben csatlakozott a nők imacsoportjához, s a Sátán itt is tett valamit. Don Bashamnak nagyon jó üzenete van erről, ezt szeretném elmondani. „*De történt, hogy amikor éppen az imádkozásra mentünk, egy fiatal rabszolgálóval találkoztunk, akiben jós szellem volt, ki jóslgatásával nagy nyereséget szerzett gazdáinak.*”

Az Újszövetség görög szövege szerint a python szelleme volt benne. A python óriáskígyót jelent, ami nem méreggel öli meg áldozatát, hanem köréje csavarodik, és összeroppantja a testét. A rabszolgáiban ez a pythonszellem volt, azaz a jóvendőmondás szelleme. S ha abban a városban az emberek elvesztettek valamit, az a lány megmondta, hogy hol van. A Sátánnak van természetfölötti ismerete, s azt ő elérhetővé teszi szolgálóinak. Néha ezek a jóvendőmondások be is következnek. Egy történetet el is mondok erről, amiből az a tanulság, hogy amikor elmész egy jóvendőmondóhoz, akkor – akár tudod ezt, akár nem –, a Sátán szolgálójához mész segítségért (holott segítséget csak Istentől szabad kérni!). S mihelyt ezt megteszed, valójában a Sátánt teszed isteneddé a jóvendőmondó személyében, s ha elhiszed, amit mond, akkor aláveted magad a Sátán végzésének az életedre vonatkozóan. S ilyenkor a Sátánnak hatalma lesz fölötted.

Egyszer magánúton voltam Chicagóban, s egy nő jött oda hozzám. Azt kérdezte, hogy imádkoznék-e érte szabadulásért. Ránéztem, s azt feleltem: „Nem imádkozom érted, mert médium vagy.” Elment, de később visszajött, s azt mondta, hogy megbánta, s kérte, hogy imádkozzam érte. Láttam, hogy valóban megtért, nem akartam hát visszautasítani, s elkezdtem imádkozni érte. Néhány szellem látszólag elhagyta. Egy kicsit elfáradtam, s az oltárra támaszkodtam. A nő ott állt mellettem, s amikor én lehajoltam, ő rám nézett, és azt mondta: „Látlak egy kocsiban, ami nekiment egy fának.” Dicsőség Istennek, hogy éber voltam. Ez a Sátán terve volt számomra. Gyorsan kimondtam: „Te jóvendőmondó szellem, ezt elutasítom, nem fogadom el, és nem leszek egyetlen kocsiban sem, amely nekimegy a fának. Jézus Nevében!” De ha azt mondtam volna „Jaj...”, akkor azonnal alárendeltem volna magamat a Sátán végzésének, amit az életemben el akart érni. Tudok egy másik esetről is, egy orvos feleségéről. Szabadulásért jött. Akkor is Chicagóban voltam. A hölgy az a típus volt, akire ha az ember ránéz, azonnal azt kérdezi: „Teljesen megszabadultam?” Ezt nem nekem kell tudni – volt a válaszom.

„Teljesen megszabadultam?” - kérdezte ő újból. „Hát egyébként nem vagyok egészen biztos, hogy megszabadultál.” Aztán visszajött harmadszor is. Akkor azt mondtam: „ha azt akard, hogy őszinte legyek, nem hiszem, hogy szabad vagy.” „Miért nem?” – érdeklődött. „Érzem, hogy valahol tilos területre léptél. Kapcsolatod volt a Sátán valamiféle képviselőjével.” Nagyon fölháborodott. Elment a barátaihoz, azokhoz, akik elhozták az összejövetelre, s panaszkodott nekik: „Prince testvér nem akart nekem segíteni”. A házaspár azonban azt tanácsolta neki: „Hát miért nem imádkozol, és kéred Istent, hogy mutassa meg, vajon igazat mondott-e?” Másnap reggel letérdelt egyedül a lakásban, és fohászodott: „Istenem, ha valóban igaz, hogy én átléptem tilos területre, akkor kérlek, mutasd meg!” Abban a pillanatban eszébe jutott, hogy mielőtt megtért volna, egy bizonyos hagyományos metodista gyülekezet tagja volt. S egyszer egy úgynevezett „szellemi” beállítottságú nő odament hozzá: „Hadd nézzem meg a tenyeredet! Jövendőlök neked.” S ő alárendelte magát az illetőnek, s meghallgatta: „Te halott gyermeket fogsz szülni.” Ő el is hitte, és később valóban halva született a gyermeke; a nyaka köré csavarodott a köldökzsinór, de úgy, hogy az orvos, aki segédkezett a szülésnél, azt mondta, hogy ő még nem látott ilyen furcsa esetet. Amikor imádkozott a lakásban, ez mind újra eszébe jutott, s rájött, hogy valóban átlépett tiltott területre, amikor hagyta, hogy az a valaki jövendőt mondjon neki, s hogy a Sátán terve megvalósuljon az életében. Igen, alárendelte magát a Sátánnak. S amikor megtagadta ezt, és elutasította magától, akkor rendkívül erős fizikai jelenség kíséretében hirtelen megszabadult. A jövendőmondás természetfölötti (de nem isteni!) kijelentésen alapszik. Konkrét formái: az álomfejtés, a tenyérjósítás, az asztaltáncoltatás és még sok más is. A boszorkányság tárgyakon – fétisek, amulettek, karkötők stb. – keresztül működik, amelyek fizikai hatásokat és egyéb rossz dolgokat eredményeznek az érintett személyekben. Az emberek nagyon sokszor – anélkül, hogy arról tudnának – sátáni eredetű tárgyat birtokolnak, és azok hatása alá kerülnek. Hadd illusztráljam ezt egy példával: néhány éve egy barátom egy szállodában tartott összejövetelen szolgált embereknek. Isten erejével űzte ki a gonosz szellemeket. Volt ott egy fiatalember is a sorban. Amikor a szolgáló testvér eléje ért, észrevette, hogy az egyik lábát nem tudja behajlítani, ugyanakkor azt is észrevette, hogy a fiatalembernek van egy karkötője. Megkérdezte, honnan kapta, ő azt válaszolta, hogy egy barátjától. „Van valami különleges jelentősége ennek a karkötőnek?” „Nincs, egyáltalán nincs.” „S a barátod számára?” „Nem tudom.” „Nem jelképezett ez valamiféle lázadást a barátod részéről?” „De igen.” „Levennéd ezt a karkötőt?” A fiatalember levette, s abban a pillanatban, minden ima nélkül rendbejött a lába. A Sátán megkötözte őt azon a tárgyon keresztül.

A gonosz erők zenén, sőt táncokon keresztül is működhetnek. Nagyon sok zenét sátáni, természetfölötti erők irányítanak, gonosz szellemek energizálnak. Láttam szabadulásokat ilyenekből. De térjünk vissza az Igéhez. Itt van ez a lány a jövendőmondás szellemével. Jövendőmondó démon volt benne – s ő Pált és Silást követte, és azt kiáltozta, hogy ezek az emberek a Magasságos Istennek a szolgálói, kik néktek az üdvösség útját hirdetik. Két dolgot jegyeztek meg. Az első: minden szó, amit mondott, igaz volt. A második: ő volt a legelső személy Filippiben, aki ezt felismerte. S ezt egy gonosz szellem hatása alatt mondta. Megkérdezheti valaki naivan: „De hiszen igazat mondott!?” Sosem szabad elfelejtenünk, hogy a Sátán keveri az igazságot a hazugsággal. Ha csak hazugságot mondana, senki nem hinne neki. De mond mindig egy morzsányit az igazságból, és azt körülkeríti hazugsággal. Pált és Silást pedig sok napon át zaklatta ez a lány, mert követte őket. Egyesek azt mondják, hogy hívó volt, mások szerint nem volt az. Aztán a Szent Szellem megmutatta Pálnak, hogy mit tegyen: Pál megfordult, és nem a lányhoz beszélt, hanem a jövendőmondás szelleméhez a lányban, és azt mondta: „*A Jézus Krisztus nevében parancsolom neked, hogy menj ki belőle! S kiment belőle abban az órában*”, s ezzel elvesztette azt a képességét, hogy jövendőt mondjon. A gazdái pedig megharagudtak, mert ez nekik sok pénzt hozott, s Pált és Silást megverették, s börtönbe csukatták. Don Basham üzenete erről így folytatódik: Ott ülnek a börtönben, és Silás körülbelül azt mondhatta volna Pálnak: „Látod, Pál, ha nem csináltál volna szabadító szolgálatot, most minden rendben lenne.” Gondoljátok meg, hogy van ebben igazság. Ha arra gondolok, hogy egy rabszolgalány elvesztette a jövendőmondás képességét, s emiatt egy egész város felzendült – fantasztikus! Ebben több volt, mint természetes lázadás. E mögött a lány mögött ott volt a sötétség egész birodalma. S Pál ezt kihívta, s erre a sötétség egész birodalma ellene mozdult. Nagyon mély igazság van ebben!

Ap.Csel.19,11-12 „*Az Isten Pál kezén át hatalmának nem mindennapi jeleit is adta...* (hála az Úrnak a közönséges csodákért is! Hiszem ugyanakkor, hogy ma is vannak nem közönséges csodák!) ...úgyhogy az elerőtlenültek Pál testéről a keszkenőket és a kötényeket is elvitték, mire elhagyták őket

a betegségek, a rossz szellemek is kimentek belőlük.” Látnunk kell, hogy a gonosz szellemek és a betegségek nagyon közel állnak egymáshoz! Sokszor a gyógyulás csak akkor következhet be, ha szabadulás is van a betegség szellemétől. Vannak ördögűzők – magukat így nevezik –, akik azt mondják, hogy képesek megszabadítani másokat a gonosz szellemektől. Sok efféle van az egész világon. A zsidók is üzték a gonosz szellemeket, a muzulmánok is. Például a muzulmánoknál ennek egyik módja az, hogy forró vasat tesznek a beteg testrészeire, azt gondolva, hogy ezzel a gonosz szellemek eltávoznak. Láttam embereken súlyos sebeket, mert az ördögűzők össze-vissza égették, de ez nem hozott szabadulást számukra. Azt mégis jelzi, hogy minden pogány nép tudja, hogy igenis léteznek gonosz szellemek. Csak azt nem tudják, hogyan kell tőlük megszabadulni.

Ap.Csel.19,13-16 *„Még a szerte csatangoló zsidó ördögűzők közül is némelyek elkezdtek az Úrnak, Jézusnak a nevét megnevezni azok fölött, akikben rossz szellemek voltak.” – Arra a Jézusra kényszerítlek titeket – mondták –, akit Pál hirdet.” Szkvász zsidó főpapnak hét fia cselekedett így. A rossz szellem azonban ezt felelte nekik: „Jézust ismerem, Pálról is tudok, de hát ti kik vagytok?” Erre az az ember, akiben a rossz szellem volt, nekiugrott, s miután mindkettőn úrrá lett, erőszakoskodni kezdett rajtuk, úgyhogy meztelenül és megsebesítve menekültek ki abból a házból.”*

Egy ember, akiben gonosz szellemek vannak, nagy természetfölötti erővel rendelkezhet. Ő is képes volt egyedül megverni hét embert. Hallottam egy nőről, aki antikrisztus szellemétől szabadult. Egy gyülekezetben történt. A hölgy előrement, hogy imádkozzanak érte. Amikor elkezdtek imádkozni érte – a pásztor a padnak az egyik szélén ült, a felesége pedig a másik szélén –, olyan erővel nyilvánult meg a gonosz szellem, hogy ez a nő padostul felemelte a pásztor és a feleségét. Pedig egy törekeny asszony volt. Tehát amit a Biblia mond, az időszerű most is!

Ap.Csel.19,17-18 *„Ezt azután megtudta minden zsidó és hellén, aki Efézusban lakott, és félelem szállta meg mindnyájukat, és magasztalták az Úrnak, Jézusnak nevét... (ezek tehát hívők voltak, és nem hitetlenek!) ... Azok közül, akik hívökké lettek, sokan eljöttek, vallomást tettek, és számot adtak cselekedeteikről. Azok közül, akik varázslásokkal foglalkoztak, tekintélyes számú ember összehordta a könyveket, és mindenkinek szeme láttára elégette. Megszámolták értéküket, s azt ötvenezer ezüstpénznek találták.”*

Az okkult könyveket elégették. Mert az említett emberek hirtelen meglátták annak a konfliktusnak az igazi megvalósulását, amely Isten királysága és a Sátán királysága között volt. S ezek után már nem találták érdemesnek, hogy megtartsák az ördögi irományokat. Állítom, hogy Jézus Krisztus gyülekezeteinek szüksége van egy szó szerinti háztisztításra! Keresztények ezreinek lenne szüksége arra, hogy átfésüljék könyvtárukat, és kidobják, elégessék a Sától ihletett, okkult könyvek tömegeit. Az 5.Mózes 7,26-ban Isten figyelmeztette Izráelt, hogy ha te utálatosságot viszel be a házába, magad is utálatossá, átkozottá leszel. Erre is nagyon sok példát idézhetnék. De amire az Efézusban történtek alapján fel szeretném hívni a figyelmeteket: azok az emberek hívők voltak, azonban csak egyik lábuk volt az Úr táborában, a másik lábuk még az ördög táborában vesztegelt. S úgy gondolták, hogy így is meg lehet élni. Felemás módon! De amikor látták a Sától erejét igazán megnyilvánulni, akkor komolyan leszámoltak életük ördögi vonatkozásaival.

Jött hozzám egy nő New Englandből, amely a varázslás központja. Előtte írt egy nagyon komoly levelet, s mint elmondta, amikor a levelet vitte a postára, úgy érezte, hogy nem ér oda élve. „Én a teozófia doktora vagyok – mesélte –, s éveket töltöttem az okkultizmus tanulmányozásával. Szükségem van a segítségedre.” „Rendben van” – megállapodtunk, találkozzunk itt és itt, egy imatáborban. A feleségemmel órákig szolgáltunk feléje. Volt egy bizonyos szabadulása, de végül azt mondtam neki: „Isten nem fogja befejezni a szabadítást, amíg a könyveidet el nem dobod! Mert ez egy horgony, amely fogva tart téged.” „A könyveim 8-9 ezer dollárt érnek!” – érvelt az illető. Tudtommal sohasem vált meg az okkult könyveitől, és valószínűleg mint elveszett lélek fogja befejezni a 8-9 ezer dollár értékű könyvek miatt. Mindazok, amiket a Bibliában olvasunk, ma is ugyanúgy igazak! De haladjunk tovább!

A Galata 1,6 (Pál valóban felindult a Galatákon!) azt mondja: *„Csodálkozom, hogy attól, aki a Krisztus kegyelmével elhívott titeket, ilyen hamar másféle örömmüzenethez pártoltatok.”* Tehát egy hamis evangélium volt a baj, amit a galaták – miután megtértek és megkeresztelkedtek Szent

Szellemben –, elkezdtek befogadni. Pált rendkívül zavarta az állapotuk, s ezeket írta nekik a Galata 3,1-ben: „*Óh, értelmetlen galaták, ki igézett meg éppen titeket?*”

Figyeljük meg, hogy ott egy hamis evangéliumot hirdettek – márpedig ha egy hamis evangéliumnak hiszünk, varázslás alá kerülünk. Pedig ők Szent Szellemben keresztelt hívók voltak, mert azt mondja Pál a 2. versben, hogy befogadták a Szent Szellemet. S mégis elfordultak az igazságtól, mert elfogadtak egy hamis evangéliumot. Így igézet alá kerültek.

A Galata 4,9-ben ez áll: „*De most, hogy Istent megismertétek, helyesebben, hogy Isten megismert titeket, hogy fordulhattok ismét az erőtlén és szegényes elemekhez? Hogy akarhatjátok ugyanazt újra kezdeni? Ismét az elemek rabszolgái akartok lenni?*” A modern fordítás azt mondja: gyarló és erőtlén szellemekhez, elemi szellemekhez. S az elemi szellemeket kezdték el imádni. Elkezdtek figyelni a napokat, a hónapokat és az esztendőket. Ez megnyílást jelentett a horoszkópok felé. Hány keresztény tartozik ma ebbe a kategóriába?

2.Timótheus 3,6-9 + 13 „*Közülük valók tudniillik azok, akik beférkőznek a házakba, s foglyul ejtik a vétektől elhalmozott, sokféle kívánságtól űzött asszonykakat, kik mindig tanulnak, de soha az igazság megismerésére eljutni nem képesek.*” Pál aztán továbbmegy, és visszatekint Izráel történetére, az Egyiptomból való szabadulás idejére, és azt a konfliktust említi, amikor a szabadulás előtt Jánnes és Jámbres, az egyiptomi varázslók ellene álltak Mózesnek. „*Amilyen módon Jannész és Jambrész állottak ellene Mózesnek, úgy állnak ellene ezek is az igazságnak, értelmükben megromlott, a hit dolgában próbát nem álló emberek.*”

Ahogy az egyiptomi varázslók ellene álltak Mózesnek, ugyanúgy az okkultizmus gyakorlói is ellene állnak az Evangéliumnak. S nagyon szeretem a következő verset: „*Szemfényvesztő, rossz emberek előre törnek magukat, hogy még rosszabbra jussanak. Tévelyitenek és eltévelyednek.*”

Már eljutottunk oda, hogy Krisztus és a Sátán erői között nyílt konfliktus van, s ez természetfölötti síkon zajlik. Dicsőség Istennek, a Biblia kimondja, hogy az ő esztelenségük, vagyis a Sátán embereinek esztelensége, nyilvánvalóvá lesz mindenki szeme előtt. Hiszem, hogy ez meg fog történni a következő időkben. Ez a Szent Szellem és az okkult erők összecsapásának nyilvános bemutatása lesz. Hála Istennek, hogy mi a győztes oldalon vagyunk.

A gonosz emberek pedig és az ámitók nevednek a rosszaságban, eltévelyítvén és eltévelyedvén. Ez a korunk végéről szóló kép – s a görögben mágusokról, varázslókról van itt szó. Tehát amikor az idők végére érünk, egyre több gonosz ember lesz, egyre többen lesznek az okkultizmus képviselői, akik becsapnak másokat, de magukat is megcsalják. S nincs olyan hely a világon, ahol ez ma jobban megnyilvánulna, mint Dél-Kaliforniában. Ezek a szavak pontosan, szóról–szóra beteljesednek. A gonosz emberek és a varázslók, akik az okkultizmust űzik, egyre rosszabb állapotba kerülnek. Az Ószövetségben Isten megmutatta nekem, hogy minden alkalommal, amikor Ő valami hatalmasat készül cselekedni a népéért, akkor a Sátán ellenállása Istennel szemben természetfölötti okkult erőn keresztül nyilvánul meg. Ez a Sátán utolsó kísérlete, hogy Isten tervét keresztülhúzza.

2.Mózes 7,5-8 Mózeset Isten elküldte, hogy szabadítsa meg Izráelt az ellenség kezéből, és jeleket adott: az egyik volt a bot, amely kígyóvá változott a földön egy bizonyos ideig. Isten azt mondta: 'Menj el a Fáraóhoz, s cselekedj így, s mondd, hogy Én küldtelek téged.' Mózes bement a Fáraóhoz, ledobta a botját a földre, és a bot kígyóvá változott. Nagyon figyelemreméltó, ami történt, érdemes ezen elgondolkozni. Mert mit tett a Fáraó? Elküldött a varázslóiért, s elmondta nekik, hogy mit csinált Mózes. Erre a varázslók is ledobták az ő botjukat, és az is kígyóvá lett. De van ebben az igerészen egy szerencsés részlet: Mózes kígyója megette a varázslók kígyóit. Sokszor gondolok erre, amikor szellemi konfliktusban vagyok, s azt látom, hogy az ellenség ereje megnyilvánul. De Isten ereje sokkal nagyobb, s Isten kígyója megeszi az ellenség kígyóit. Vegyétek észre a lényegét: A varázslók meg tudták csinálni a természetfölötti jeleket a Sátán ereje által. S aztán azt mondta Isten Mózesnek: 'Tedd a következő jelet: változtasd vérré a vizeket. Nyújtsd ki a botodat a vizek fölé, s azok vérré válnak.' S mit tett a Fáraó? Azt mondta: 'Küldjete a varázslókért. Ezt cselekedte Mózes, ti mit tudnátok tenni?' S ugyanazt tették, mint Mózes. A harmadik jelként Isten mondta Mózesnek, hívja fel a kígyókat, békákat Egyiptom minden folyójából. S feljöttek a kígyók, békák, és elárasztották a fáraónak még az ágyát is, mindenét, s mindenfelé csak békák voltak. S a fáraó nem volt különösebben megdöbbenve, elküldött a varázslókért, s azt mondta: 'Ezt tette Mózes, ti mit tudtok tenni?' S mondták: 'Ugyanezt.' S

felhívták a békákat. A lényeg: a Sátán emberei sokszor utánozzák Isten természetfölötti jeleit. Azután Isten azt mondta Mózesnek: 'Nyújtsd ki a kezedet Egyiptom fölé, és tetvekké változik a por.' Ezt is megtette Mózes. A fáraó is hívatta a varázslókat, megpróbálták azok is megcsinálni, de ez már nem ment. Mózes tehát az ellenség fölé kerekedett. S akkor azt mondták a varázslók a fáraónak: 'Ez Isten ujj! Ez olyan, amit mi nem tudunk megcsinálni.' Fontos látnunk, hogy a Sátán utolsó kísérlete, amivel megpróbálta megakadályozni Izráel népének a kiszabadulását, a saját okkult, természetfölötti erejének a bevetése volt.

Valamivel később, amikor Izráel úton volt, hogy bemenjen az Ígéret Földjére, Bálák, Moáb királya meg akarta ezt akadályozni, s mivel csatában nem tudta ezt elérni, egy mágushoz fordult. Bálám, aki ismert volt, elment Bálákhoz, annak ellenére, hogy az Úr mondta neki, hogy ne menjen! (Neki volt kapcsolata Istennel, s ez egy nagyon érdekes momentum, ám most erre nem tudok kitérni.) Bálám megkérdezte: 'Menjek, Uram?' Az Úr azt mondta: 'Ne!' Megüzente hát Báláknak, hogy nem mehet. Erre Bálák visszaüzent, hogy felemeli a honoráriumot, kétszer annyit fizet! Bálám azt mondta: Nem mehetek, de mégis érdekelni kezdte a pénz, s akkor megkérdezte Istent másodszor (ez a történet a 4.Mózes 22-24. fejezetében található). Isten azt mondta: 'Ha küldenek érted, menj el velük.' Nem jöttek, hogy hívják, de ő mégis elment. Aztán egy nagyon kedves jelenet jön. Egy angyal keresztbe áll az úton, a számára megszólal, s azt mondja Bálámnak, hogy engedetlen és lázadó. Aztán elér Bálám a királyhoz, és ő azt kéri Bálámtól: 'Átkozd meg Izráelt!' Erre Bálám azt felelte: 'Előre figyelmeztetek, Bálák, hogy semmit sem mondhatok, csak amit Isten mond nekem.' S akkor a király kérte újra, hogy átkozza meg Izráelt, de amikor Bálám kinyitotta a száját, abból áldás jött ki. Bálák céljai tehát megghiúsultak Izráellel szemben. De látnunk kell, hogy az utolsó 'fegyveres' nem földi volt, hanem okkult.

Most nézzük meg az 1.Királyok 18-at, ahol egy konfliktus, az Illés és a Baál prófétái közötti konfliktus van leírva. Négyszáz hamis próféta volt az egyik csoportban, a másikban pedig négyszázötven. Összesen 850 gonosz próféta. A Sátántól kapott gonosz hatalommal rendelkező próféták. Illés pedig azt mondta: 'Gyertek, majd meglátjuk, melyik Isten fog tűz által felelni! Vegyetek egy tulkot, én is veszek egy tulkot. Ti sokan vagytok, hát ti kezdtek.' Ami ebben a történetben megragadott, az az, hogy a hamis próféták valóban hitték, hogy tudnak tüzet lehozni az égből, mert különben nem egyeztek volna bele. Ugráltak az oltár körül, s vagdosták magukat, amíg a vérük ki nem csordult; pontosan úgy viselkedtek, mint a dervisek Közél–Keleten, s nagyon akarták, hogy kapjanak természetfölötti sátáni erőt. De nem ment! Miért nem ment? Illés jelenléte miatt! Az ő ereje visszatartotta a Sátán természetfölötti erejét.

A Jelenések könyve 13,13-ban azt írja az Ige, hogy a hamis próféta tüzet fog lehozni az égből. És nagyon sok más csodát is fog művelni. A csodatevés képessége tehát még nem jelenti azt, hogy az ember Isten embere! Azután Illés lehívta a tüzet, és a tűz lejött. Az emberek pedig az arcukra borultak, és azt mondták, hogy az Úr az Isten! Tehát mind az Ószövetség, mind az Újszövetség megmutatja, hogy minden kritikus helyzetben a természetfölötti beavatkozás a sátáni ellenállás legbiztosabb jele.

Két várost említ az Újszövetség, amelyek kifejezik a varázslás erejét: az egyik Ninive, a másik Babilon. Nézzük meg röviden azokat az Igéket, amelyeket Náhúm próféta írt: A Náhúm 3:4 Ninivéről szól: „*Mert rengeteget paráználkodott ez a parázna, szépséges és bűbájos asszony (a hitetés mesternője), aki népeket ejtett rabul paráznaságával, és nemzetségeket bűbájával.*” Ezt teszi a varázslás! Nemzeteket ejt meg, és családokat. Ninive a varázslás, a sátáni hatalom tudatos gyakorlásának a központja volt.

Az Ésaiás 47,1 Babilonról szól: „*Szállj le, és ülj a porba, Babilon szűz leánya.*” Isten előre kijelentette Babilon ítéletét az Ésaiás 47,9-ben: „*Pedig megéred mindkettőt hirtelen, egyetlen napon: rád nehezedik teljes súllyal a gyermektelenség és az özvegység, hiába a sok varázslás, a nagy hatású varázsigé!*” Babilon híres volt a Sátán tiszteletéről, hatalmának gyakorlásáról.

Ésaiás 47,12-13 „*Állj elő varázsigéiddel és sok varázslásoddal, amellyel ifjúságod óta vesződtél, hátha segíthetsz magadon, hátha elriasztod a bajt! Agyonfárasztod magad tervezgetésekkel. Álljanak elő, és segítsenek meg, akik az eget vizsgálják, a csillagokat nézik, és újhold napján előre megmondják, mi történik veled.*” Ez teljesen az asztrológia, a horoszkóp leírása. Babilon mindezeknek a központja volt.

Az Újszövetségben Babilon a neve az utolsó utálatos, vallásos csoportnak, amely paráznává lesz. A Jelenések könyvének a végén a hamis egyháznak ez lesz a neve.

Szeretnék rámutatni a Jelenések 18-ból arra, hogy az igazi Egyháznak mindig a hamis egyház a legnagyobb ellensége. A legnagyobb, legkegyetlenebb ellensége! Ez így volt az emberi történelem kezdetétől fogva, s ez így lesz a történelem végéig. Ez nem változik meg. Az első jelenet, a hamis és az igaz egyház első képe, a két áldozat: Káiné és Ábelé. Ábel az istenhitet jelképezi, a vérontással való áldozatot, Káin pedig a jó cselekedetek emberi vallását. A 'helyettesítő' áldozatok bemutatását olyan gyümölcsökből, amelyeket Isten megátkozott a földön. Ábel vallása a mártírt adta, Káin vallása pedig a gyilkost. S ez így volt végig az emberi történelemben, hogy Isten szentjeinek nagy üldözői a hamis vallás képviselői voltak.

A Jelenések 18-ban azt látjuk, hogy Isten ítélete van a gonosz valláson, amelyet Babilonnak hívnak. Jelenések 18,2 „Erős hangon kiáltotta: „Leomlott, leomlott a nagy Babilon, ördögi szellemnek lakóhelyévé vált, mindenféle tisztátalan szellemnek tömlöcégé, mindenféle tisztátalan és gyűlöletes madárnak tömlöcégé,” Babilon lett a központja minden démonnak, tisztátalan szellemnek.

Jelenések 18,10-11 „Nagy távol állva az ő kínjától való félelem miatt, mondván: Jaj, jaj! Te nagy város, Babilon, te hatalmas város, hogy egy órában jött el az ítéleted! A föld kalmárai is siratják és jajgatják őt, mert az ő áruikat immár senki nem veszi.” Babilon az idők végén a Sátán csalásainak a középpontja.

Jelenések 18,23-24 „...mécsnek fénye nem fénylik többé benned, vőlegénynek és menyasszonynak a szavát nem hallják többé benned. Mert kalmáraid voltak a föld nagyjai, varázslásod tévelyítette el mind a nemzeteket, prófétáknak és szenteknek vérét találták benned, mindazokét, akiket megöltek a földön.” Ez nem fejeződött még be. Egy hatalmas konfliktusnak még be kell következnie. Tisztában kell lennünk, mint már említettem, hogy az igazi Egyháznak ki az igazi ellensége. Nem a kommunisták, hanem a hamis egyház. A hamis egyház egyre inkább tele lesz okkult erőkkel. Ez a konfliktus és kontraszt nyílt lesz, hogy lássa mindenki. Isten nyilvánosan fogja ezt bemutatni!

Van egy személy, aki a Bibliában mintegy megtestesítője a varázslásnak: Jézabel. Hétszer említi őt az Ószövetség, és egyszer az Újszövetség. Az 1.Királyok 16,30-31-ben olvassuk, hogy Omri fia, Akháb, gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt. Akháb Isten népének volt a királya, s az történt, hogy ő Jeroboám bűneiben járt. De nemcsak ezt tette, hanem elment, és elvette Ethbaálnak, a sidonbeli királynak a lányát, Jézabelt. S elment, és Baálnak szolgált felesége, Jézabel hatására. A Sátán mestermunkát végzett Jézabelben, mert őt Izráel politikai feje mellé helyezte. Akháb viszont gyenge ember volt, s teljesen a felesége uralkodása alá került. Ez nagyon jellemző kép, s a jelenkori politikusok némelyikénél ugyanígy van. A Sátán megpróbál egy egész nemzetet magával ragadni a varázslás által, amely a politikai vezetőkben is munkálkodik. Jézabel mindenre elszánt, könyörtelen kényura volt Isten szolgálóinak.

Az 1.Királyok 19,2-3-ban pedig ezt olvassuk: „Jezabel követet küldött Illéshez ezzel az üzenettel: Úgy bánjanak velem az istenek most és ezután is, hogy holnap ilyenkorra azt teszem veled, ami azokkal történt! Illés megijedt, elindult és elment, hogy mentse az életét,...”

Isten ezen a történeten keresztül megmutatta nekem a varázslás erejét egy nőben, Jézabelben. Ha rá gondolok, hogy még Illés is elfutott előle! Ennek a gonosz erőnek a hatalmára igazán akkor jöttem rá, amikor ezt olvastam. Mert ha volt valaha Istennek nagy embere (az erő, a bátorság embere), akkor az Illés volt, de még ő is elfutott Jézabeltől, a varázslónőtől. Addig, amíg az emberek, a férfiak szeme nem nyílik fel arra, hogy meglássák, miben vannak, addig nem tudnak szembeszállni a varázslónővel. Nem tudják megharcolni ezt a csatát. S azt látjuk, hogy ahol a varázslás működik, ott a férfi szellemileg tönkremegy!

Az 1.Királyok 21,5-16-ban olvassuk, hogyan idézte elő Jézabel hamis tanúkkal Nábótnak, Isten igaz szolgálójának a halálát. Az 1.Királyok 21,25-26 pedig az összefoglalása Jézabel Akhábra gyakorolt hatásának. „Nem volt senki más olyan, aki annyira ráadta volna magát annak a cselekvésére, amit rossznak lát az ÚR, mint Aháb, mert félrevezette (elcsábította, felbujtotta) a felesége, Jezabel. Igen utálatos dolgokat művelt, követte a bálványokat egészen úgy, ahogyan az emóriaiak tették, akiket kiűzött az ÚR Izráel fiai elől.” Akháb azt tette, amit Jézabel mondott neki. S az mindig rossz, amikor egy

férjet a feleség irányít. Különösen egy olyan feleség, aki mindig gonosz. (Talán hallottatok már arról az emberről, aki elmondta a barátainak, hogy milyen jól él a feleségével, nincs semmi bajuk egymással. Mert amikor összeházasodtak, megállapodtak, hogy ő hozza a nagy döntéseket, a felesége pedig a kicsiket. S nem volt soha problémájuk, mert nem volt soha nagy döntésük!)

2.Királyok 9,22 Ez Jéhu beszéde (ezúttal nem vizsgáljuk meg a hátteret), azt mondta: „*Hogy lehetne békés, amíg anyádnak, Jezábelnek paráznasága és sok varázsolgatása (boszorkánysága) tart?!*” Jézabel parázna és varázslónő volt. A kettő általában együtt van. S Jéhu, Isten bosszúálló eszköze, azt mondta, hogy ennek a királyságnak soha nem lesz békessége addig, amíg Jézabel folytatja a paráznaságát, erkölcstelenségét, züllött életét és varázslását. Nagyon jellemző az utolsó jelenet is: Jéhu bejön a városba, s Jézabel ráébred, hogy eljött az ítélete, s még egy utolsó kísérletet tesz. (Milyen igaz ez az emberi életben!)

2.Királyok 9,30 „*Azután Jéhú megérkezett Jezréelbe. Amikor Jezábel ezt meghallotta, kifestette a szemét, feldíszítette a fejét, és kinézett az ablakon.*” Mit tett ő valójában? Megpróbált szexuális vonzást gyakorolni Jéhura, hogy őt is uralma alá hajtsa. Nem vagyok vaskalapos a nők arcfestését illetően, nem is veszem észre, hogy tetszik-e vagy sem; nem így nézek az asszonyainkra. De amikor az Ige azt mondja, hogy Jézabel megékesítette magát, merem állítani, tudom mit jelent ez. Azt jelenti szó szerint, hogy a szemhéján keresztül húzott egy csíkot a szeme sarkába. Ha keleti országokba utazom, ott ez általános gyakorlat, szinte minden hindu lányon látni már három–négy éves kortól. Azt hiszik, hogy ez távol tartja a gonosz szellemeket! Engem nem zavar, ha a nők szemfestéket, rúzszt vagy ilyesmit használnak, de óvatosnak kell lenni, mert van, amikor a nők azért festik ki magukat, hogy ezzel varázsoljanak. S egy keresztény nő ezt nem teheti meg! Összefoglalásként tehát azt emelhetjük ki, amit a bevezetőben is hangsúlyoztunk:

- Soha nem Isten akarata, hogy egy személy uralkodjon a másikon,
 - vagy a szolgálótestvérek a gyülekezeten,
 - vagy a férj uralkodjon a feleségén, vagy a feleség a férjén, a szülők a gyermekeken, esetleg fordítva.
- Ahányszor ez megtörténik, a mögötte levő erő: gonosz!

Forrás: www.radiosansz.hu